

De moeilijkheden van de levensboom

We zijn terug bij de levensboom in het mooie grote bos in het land van de paradijsvogel. Het gaat niet goed met de boom. Weet je nog hoe de kraai en de mus beide in de boom leven en dat ze steeds maar ruzie hebben? De boom had al begrepen dat hij moest nagaan hoe hij ervoor kon zorgen dat de kraai en de mus geen ruzie meer gaan maken. De boom vraagt regelmatig raad aan twee grote wijze uilen.

Maar dat is nog niet gelukt. De grootste uil is weggevlagen naar een groot bos heel ver weg. De boom en vooral ook het musje zijn erg triest daardoor. Maar gelukkig is de kleinere uil nog steeds in het bos. Af en toe zijn er nog kleinere feestjes in de stad waar het musje heen kan.

Maar de ruzies tussen de kraai en de mus raken niet opgelost, integendeel. Ze worden erger. Zo erg dat de boom eronder gaat lijden.

De kraai met zijn grote karakter is nog steeds bijzonder kwaad op het musje. Jij bent de oorzaak dat ik niet kan uitvliegen! Zegt hij. Het komt allemaal omdat jij niet naar mij wil luisteren! Ik weet alles beter, je moet naar mij luisteren!

Het musje zucht en schrikt van zoveel boosheid. Haar pluimpjes liggen tegenwoordig voortdurend overhoop en ze kan niet meer tegen al dat lawaai en gebrul van de kraai en gaat zich beklagen overal. Dat maakt de kraai nog bozer en die is nog versterking gaan halen ook. De Kraai heeft een bondgenootschap gesloten met een grote Condor. Kom me helpen om die mus te doen luisteren! Zegt de kraai. De Condor doet zijn werk en valt het musje aan, grijpt het bij zijn nekje, ai ai ai. Het musje spartelt en rukt zich los, de Condor pakt het weer beet, en schudt het musje door elkaar. Ik zal heel jouw hoofdje leegmaken zodat ik alles van je weet en je helemaal naar mij kan doen luisteren! Schreeuwt de Condor. Het musje is doodsbang. Het gevecht gaat maar door. Het musje lijdt verschrikkelijk.

En dat is ook niet goed voor de boom. De donkere wolken die de Condor meebracht zijn samengepakt boven de boom. Heel het nest van het musje ziet er slecht uit. De takken errond zijn verdord. De boom begint te verslensen. De boom beseft dat het zo ook niet goed is en vraagt raad en hulp aan de uilen. We zagen al dat de uilen de ruzie kunnen doen verminderen en de vrede weer kunnen brengen. Voor een tijdje toch.

En deze dagen begint de boom een klein beetje te begrijpen wat er gebeurt. Er zijn immers nog spelers die we nog niet gezien hebben.

In het bos leeft ook een grote hond die heel listig is en een heks. Ze werken samen.

Iedere keer dat de uilen vrede gebracht hebben in de takken van de boom schrikt de hond. Wat? Vrede in de boom! Dat kan niet! Straks heeft de boom mij niet meer nodig! Dat mag niet gebeuren! En meteen schiet de hond samen met de heks in actie om de boom weer aan zijn kant te krijgen. Hij plast tegen de boom, bijt in de boom enzovoort. Hij verleidt de boom met allerlei kunstjes en met mooie koopwaar. En als dat allemaal niet lukt dan gaat hij samenwerken met de Condor om toch zeker te zijn dat de boom zal toegeven.

DE boom begint te twijfelen. Ja, al die mooie dingen die de hond aanbiedt, zijn toch echt wel mooi. En ja kijk hoe grappig die hond is. Zou ik toch niet gaan samenleven met de hond en de heks?

En de hond gaat verder: als je met ons samenwerkt dan zal je veel meer hebben in je leven! Je zal succes hebben! Je zal heel groot worden! Kom bij ons!

De moeilijkheden van de levensboom

DE boom twijfelt en weet niet wat gedaan. Uiteindelijk geeft hij toe...

En wat gebeurt er?

Als de hond en de heks er zijn dan wil de boom steeds meer. De Kraai is niet meer tevreden met zijn plaats op de boom en de mus raakt gewond. En daar is de ruzie weer tussen hen beide!

Ai zegt de mus als de kraai hem beetpakt. Ai!

En ze zijn weer helemaal boos op elkaar en verwijten elkaar dat ze niet goed zijn.

Haha denken de hond en de heks. Haha zo zijn wij aan zet. De boom is bij ons en wij kunnen van hem eten nu. Haha!

Maar de boom bloedt. En hij voelt dat het niet goed is. Jammer zegt de boom. Ik heb me vergist. Blijkbaar was het niet zo goed om met die hond mee te gaan. Nu is de vrede op mijn takken weer teloorgegaan.

En hij zoekt weer hulp. Gelukkig zijn de uilen erg geduldig en erg lief. Ze hebben veel zachtheid en helpen de boom met zijn gescheurde takken. Even keert de vrede weer.

De laatste tijd echter is de Condor ook verliefd geworden op de boom, net zoals de hond en de heks. Ze willen allemaal de boom bij zich hebben. Ze denken daarbij niet na dat ze de boom daarmee doen lijden en steeds maar problemen maken.

En de boom is verward. Hoe kan ik toch die ruzie doen ophouden? Denkt hij.

Hij weet dat de uilen de kennis hebben om hem te helpen en maakt zich sterk dat hij regelmatig bij hen advies gaat vragen. Ik moet toch zeker af en toe wat vrede hebben op mijn takken. Zeker nu het musje zo sterk afziet. Dat gaat te ver. Het is niet goed, ook niet voor mij.

Maar de hond is listig en houdt niet af. Als de vrede in de boom weerkeert dan gaat hij in actie. Hey boom! Zegt hij. Met zijn grappen en grollen. Kijk eens hoe leuk ik ben! En kijk eens nu je hier zo staat, kijk dan eens daar! Daar in die andere bomen hebben ze vanalles wat jij niet hebt! Ik zorg dat je alles krijgt wat je wil! Wat wil je! Ik geef je alles! Als je maar bij mij komt denkt de hond.

Eerst denkt de boom: neen hoor het is niet nodig, ik ben goed zo met die vrede op mijn takken. Het is prima zo rustig in vrede.

Maar de hond houdt niet af en haalt de heks er nog bij. Hey mijn kleine lieve boompje zegt de heks. Kijk eens de hond en ik zullen voor jou zorgen! Kijk eens wij kunnen alles voor je regelen! Wat wil je? Zeg het maar, we doen het samen.

En de boom begint weer te zwichten... Zou ik toch niet? En de hond gebruikt nog wat lokaas, kijk zegt ie.... Lekkers....

En de boom gaat over stag. Weer gaat hij mee met de hond en de heks. Hij denkt dat het goed zal zijn. Maar de boom merkt al snel dat hij zich weer vergist heeft. Aha is de boom weer bij ons? Vraagt de Condor. Ha dan pak ik dat musje weer om ervan te eten! En de boom begint weer te lijden.

En zo gaat dat maar door in het bos.

De moeilijkheden van de levensboom

En de hond wordt steeds meer bedreven in zijn listig zijn. Hij kijkt goed hoe de uilen tegen de boom spreken. Ik moet achterhalen hoe zij het aanpakken denkt hij. En hij gaat de uilen nadoen.

Hey kijk naar mij zegt de hond! Ik weet wat je wil! Zorg maar dat je vrede krijgt. Dat is belangrijk. En een goede gezondheid voor jou boom! En de boom trapt erin. De hond begint de trucs van de uilen te gebruiken en doet het erop lijken alsof hij voor de boom wil zorgen. Ook de Condor is daar erg goed in. Vanuit zijn hoge positie kijkt hij in de boom en probeert zijn zwakke punten te zien. Ik zal je helpen! Zegt hij. En de boom is te zwak. Hij zwicht. En voelt meteen dat het niet goed is.

En zo gaat het maar door in het bos.

De laatste tijd is de boom een beetje de moed kwijt geraakt. Hoe moet dat zo met mij dan denkt de boom? Ik die de vrede op mijn takken maar niet kan bewaren. Ik die de trucs van de hond en de heks niet kan weerstaan. Ik die de Condor niet buiten mijn takken kan houden. Ik ben een slechte boom denkt hij. Het bos is me niet waard. En waarom wil de hond en de condor mij zo graag bij zich hebben? Waarom kunnen ze me niet gewoon in vrede laten? Ik heb het gevoel dat ik niet meer goed kan groeien door al die trucs van de hond. Iedere keer gaan mijn takken scheuren. Dan moet ik weer nieuwe takken maken en zo kan ik niet verder groeien. Waarom wil die hond mij in zijn greep hebben? En hoe kan ik het doen ophouden?

Gelukkig zijn de uilen er nog steeds. Ze houden de boom toch goed in de gaten want ze weten dat hij zich niet goed voelt. De beide uilen praten ook rustig en wijs met de boom. Je moet niet zulke slechte dingen zeggen over jezelf, zegt een uil. Je bent best moedig en je hebt ook een zware taak. En vergeet niet dat wij er ook zijn. Wij komen je regelmatig helpen en weer vrede brengen. En weet je, zegt een uil, ooit zal je die trucs van de hond en de heks wel doorzien. En die Condor, die jagen wij wel weg!

En zo komt het dat de grote grijze wolken boven de boom af en toe opklaren en er toch weer wat zon kan schijnen.